

Nationalbanken og økonomiministeriet oplyste i deres svar, at den månedlige udlånsrentestatistik og fondsbørsens obligationsrentegennemsnit på grund af hyppige udsving næppe er retsteknisk anvendelige som udgangspunkt ved morarentens beregning. Diskontoen må derimod fortsat anses egnet, idet forskellen mellem diskontoen og udlånsrenten må antages at være forholdsvis stabil på kortere sigt. Over en længere periode kan der dog ske ret betydelige forskydninger, da pengeinstitutternes udlånsrente ikke kun justeres som følge af ændringer i diskontoen. Økonomiministeriet anbefalede på denne baggrund, at morarenten fastsættes som diskontoen plus et tillæg, hvis størrelse tages op til vurdering f.eks. hvert andet år efter høring af Danmarks Nationalbank og økonomiministeriet. Med hensyn til spørgsmålet om, hvilken procent der for tiden bør lægges til diskontoen, anføres det, at den gennemsnitlige rente for udlån til mellemstore erhvervsvirksomheder for tiden ligger omkring 6 pct. over diskontoen, mens renten for udlån til private husholdninger ligger omkring 9 procentpoint over diskontoen. Nationalbankens og økonomiministeriets svar er optaget som bilag 1 og 2 til lovforslaget.

I overensstemmelse med disse svar foreslås det at forhøje morarenten til diskontoen plus 6 pct. samt at indføre en bemyndigelse for justitsministeren til hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og økonomiministeriet at ændre morarenten.

4. Størrelsen af renten i forsikringsaftaleloven, kreditkøbsloven og erstatningsansvarsloven er fastsat ud fra samme overvejelser, som er anført ovenfor vedrørende renteloven. På baggrund heraf foreslås det ligeledes at forhøje rentesatsen i disse love fra nationalbankens diskonto plus 2 pct. til nationalbankens diskonto plus 6 pct. samt at bemyndige justitsministeren til hvert andet år at ændre renten efter forhandling med Danmarks Nationalbank og økonomiministeriet.

5. I Sverige er der i foråret 1984 på baggrund af en stigning i renteniveauet gennemført en ændring af den svenske rentelov, der bl.a. indebærer, at morarentesatsen blev forhøjet fra diskontoen plus 4 pct. til diskontoen plus 8 pct. Efter vedtagelsen af lovændringen er der iværksat en udredning med henblik på at vurdere behovet for yderligere ændringer af loven. I kommissoriet peges der særligt på, at det skal overvejes, hvorvidt der i Sverige er behov for at indføre en ufravigelig regel, der svarer til § 7 i den danske lov om morarentens størrelse i forbrugerforhold.

6. Forslaget har været til udtalelse hos følgende myndigheder og organisationer: præsidenten for østre landsret, præsidenten for vestre landsret, præsidenten for sø- og handelsretten, præsidenten for Københavns byret, præsidenten for Århus by- og herredsret, præsidenten for Odense by- og herredsret, præsidenten for Ålborg by- og herredsret, Den danske Dommerforening, Advokatrådet, industriministeriet, økonomiministeriet, Danmarks Nationalbank, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Butikshandelens Fællesråd, Industrirådet, Håndværksrådet, Assurandør-Societetet og Forbrugerrådet.

7. Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ændringen i stk. 1 indebærer, at morarenten forhøjes fra diskontoen plus 2 pct. til diskontoen plus 6 pct. I stk. 2 foreslås det som anført under de almindelige bemærkninger, at justitsministeren bemyndiges til hvert andet år at foretage ændring i morarenten.

Forinden der foretages ændring i morarenten, skal ministeren indhente en udtalelse fra nationalbanken og økonomiministeriet vedrørende renteutviklingen særligt inden for området for udlån til erhvervsvirksomheder. Ministeren skal med udgangspunkt i disse udtalelser fastsætte rentesatsen således, at morarenten svarer til den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsvirksomheder. Det er kun hensigten, at ministeren skal kunne ændre tillægget til diskontoen. Morarentens afhængighed af diskontoen kan ikke ændres.

Efter forslaget kan renten kun ændres hvert andet år. Dette indebærer, at justitsministeren ikke kan ændre renten, før der er gået to år fra sidste ændring. Såfremt lovforslaget vedtages med ikrafttræden 1. januar 1985 kan første ændring af renten foretages omkring årsskiftet 1987. Skulle det til den tid eller ved udløbet af en senere toårsperiode vise sig, at der ikke er behov for en renteændring, skal ministeren ikke udstede bekendtgørelse herom. Ændres renten ikke ved udløbet af en toårsperiode, kan den først ændres, når der er gået yderligere to år.

Til § 2

Bestemmelsen drejer sig om renter af forfaldne forsikringsydelser.